

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

17 septembrie 2014

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către SA „Apă – Canal Chişinău”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă – Canal Chişinău” către Primăria și Consiliul or. Vatra privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 18 martie 2014,

C O N S T A T Ă :

La data de 05 decembrie 2012 reclamanta SA „Apă-Canal Chişinău” a înaintat cerere de chemare în judecată către Consiliul orăşenesc Vatra și Primăria oraşului Vatra privind anularea Deciziei nr. 5.7 din 14.09.2012 cu privire la modificarea deciziei nr. 2.11 din 18.05.2012, emisă de Consiliul orăşenesc Vatra.

În motivarea acţiunii reprezentantul SA „Apă-Canal Chişinău” a invocat că, prin Decizia Consiliului orăşenesc Vatra nr. 2.11 din 18.05.2012 s-a dispus transmiterea în folosință fără plată pentru SA „Apă-Canal Chişinău”, pe un termen nelimitat, terenul cu nr. cadastral 0122104592, cu suprafața de 0,1213 proprietate publică a administrației publice locale, pentru exploatarea stației de pompare a apelor uzate.

Ulterior, prin Decizia Consiliului orăşenesc Vatra nr. 5.7 din 14.09.2012, s-a dispus transmiterea SA „Apă-Canal Chişinău” în arendă, pe un termen de 50 ani, cu calcularea plății pentru arendă de 2 % anual din prețul normativ al pământului, terenul cu nr. cadastral 0122104592, cu suprafața de 0,1213 proprietate publică a administrației publice locale, pentru exploatarea stației de pompare a apelor uzate, cu drept de proprietate.

Consideră reclamantul că Decizia Consiliului orăşenesc Vatra nr. 5.7 din 14.09.2012 este ilegală, deoarece împiedică procesul de înregistrare a terenului, perfectării actelor cadastrale necesare, limitînd astfel, dreptul SA „Apă-Canal

Chișinău” de folosință legală a terenurilor destinate procesului aprovizionării cu apă și evacuare a apelor uzate.

La data de 09 octombrie 2012 SA „Apă-Canal Chișinău” s-a adresat cu o cerere prealabilă către pîrît, prin care a solicitat anularea Deciziei Consiliului orășenesc Vatra nr. 5.7 din 14.09.2012, însă Primăria orașului Vatra a respins ca nefondată cererea reclamantului.

Astfel, reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău” a solicitat admiterea acțiunii și anularea Deciziei nr. 5.7 din 14.09.2012 cu privire la modificarea deciziei nr. 2.11 din 18.05.2012 emisă de Consiliul orășenesc Vatra.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 noiembrie 2013 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă-Canal Chișinău” către Consiliul orășenesc Vatra și Primăria orașului Vatra privind anularea actului administrativ ca fiind nefondată.

Instanța de fond indică că, temeiul invocat de reclamant este vădit nefondat, pe motiv că nu are suport legal și nici probatoriu, nu este bazat pe careva probe concludente, utile și pertinente.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 20.12.2013 SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat apel împotriva hotărîrei Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 noiembrie 2013, cerînd admiterea apelului, casarea hotărîrei primei instanței și emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea apelului a indicat, că, prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cît și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014 s-a respins apelul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău” și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2013.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014 și a hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 20 noiembrie 2013 cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea depusă de SA „Apă-Canal Chișinău” să fie admisă integral.

La 18.07.2014 Consiliul orășenesc Vatra a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului înaintat de SA „Apă-Canal Chișinău” cu menținerea deciziei

Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014 ca fiind legală și întemeiată.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat faptul neaplicării normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către SA „Apă – Canal Chișinău” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Apă – Canal Chișinău” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „Apă – Canal Chișinău”, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2014, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă – Canal Chișinău” către Primăria și Consiliul or. Vatra privind contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

/semnat/

Valeriu Doagă

Judecătorii

/semnat/

Sveatoslav Moldovan

/semnat/

Iuliana Oprea